

## **Sv. Alžbeta Uhorská - Durínska** (1207 - 1231)

Svätá Alžbeta Uhorská - Durínska bola dcérou maďarského kráľa Andreja II. a jeho manželky Gertrúdy, pochádzajúcej z Bavorska. Narodila sa roku 1207 pravdepodobne v Bratislave, kde prežila prvé štyri roky svojho života.

Už ako jednoročná bola z politických dôvodov zaslúbená durínskemu zemskému grófovi Ľudovítovi IV., ktorý bol vtedy tiež ešte len dieťaťom. Mal osem rokov. Malú snúbenicu však ponechali až do štvrtého roku na rodičovskom kráľovskom dvore, odkiaľ ju roku 1211 previezli do sídla jej snúbenca, na zámok Wartburg v Durínsku.

Len čo dosiahla Alžbeta 14 rokov, uzavrela manželstvo s Ľudovítom. Mladí manželia si dobre rozumeli a žili šťastne. Narodili sa im tri deti: syn Hermann, neskorší otcov nástupca, Sofia, neskoršia brabantská kňažná a Gertrúda, ktorá sa stala rehoľníčkou a uctieva sa ako blahoslavená.

Durínsky kniežací dvor miloval prepych a mal dlhotrvajúci spor s cirkevnou vrchnosťou, najmä s mohučským arcibiskupom. To nezodpovedalo Alžbetinmu zmýšľaniu a spôsobu života. Ona bola nábožná, oddaná Cirkvi a žila jednoducho. Užívala síce kniežací majetok, no nie pre seba, ale pre chudobných a chorých. Jej život bol zreteľne poznačený ideálmi sv. Františka Assiského, k čomu prispel aj jej dlhoročný spovedník z františkánskej rehole. Nie je však isté, či bola priamo členkou tretieho rádu sv. Františka, ako to uvádzajú niektoré staršie životopisy.

Grófovi príbuzní sa zle pozerali na Alžbetino počínanie, ale manžel Ľudovít si ju vážil, úprimne ju miloval a neprekážal jej v jej spôsobe života a dobročinnosti. Netrvalo to dlho. V júli 1227, po šesťročnom manželstve, jej manžel zomrel v južnom Taliansku počas križiackej výpravy. Alžbeta vtedy čakala narodenie dcéry Gertrúdy. Po jej narodení manželovi príbuzní tvrdo zakročili proti Alžbete. Zobrali jej deti, odmietli uznať jej dedičské práva a vypovedali ju z Wartburgu. Alžbeta sa z kňažnej stala žobráčkou.

Našťastie sa jej ujala jedna abatiša a biskup z príbuzenstva, ako aj jej posledný spovedník, známy kazateľ Konrád z Marburgu. Konrád jej vymohol istý majetok a peniaze z dedičského podielu. Ale ona to venovala na vybudovanie nemocnice v Marburgu, kde potom sama slúžila chorým. Modlitba a služba chorým bol životný program jej posledných rokov. Zomrela štyri roky po mužovi, 24-ročná, 17. novembra 1231. Pochovali ju v Marburgu.

Alžbetu vyhlásil za svätú pápež Gregor IX. už štyri roky po jej smrti. Svätá Alžbeta Durínska patrí medzi vzory a nebeských ochrancov charitatívnej činnosti. Viaceré rehoľné spoločnosti a dobročinné organizácie nesú jej meno a inšpirujú sa jej ideálmi.